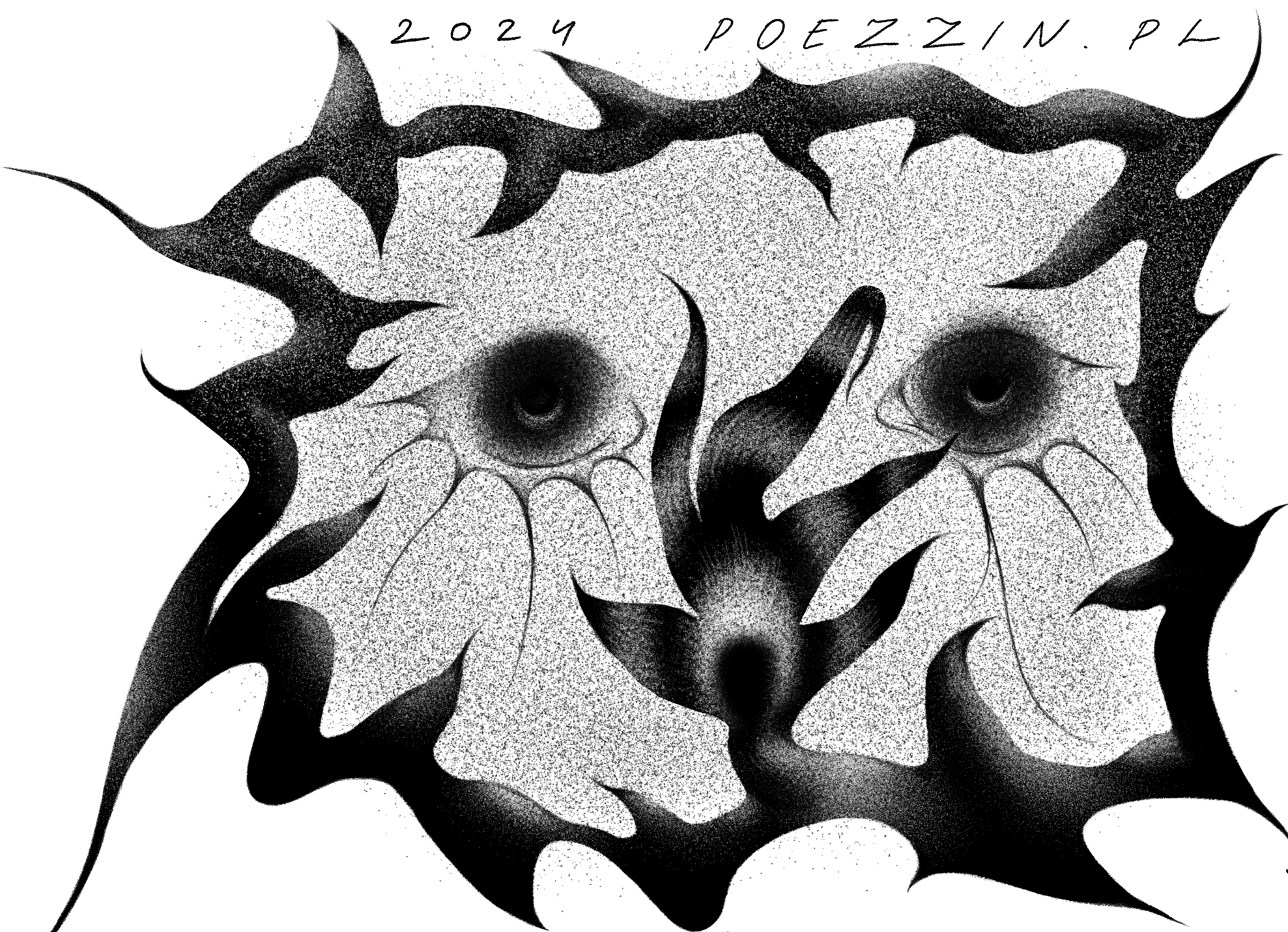

ILUSTRACJE: JURCZANKA

2024

POEZYZIN.PL

JOANNA WITCZAK

COŚ NIEDOBREGO SIĘ DZIEJE

coś niedobrego się dzieje

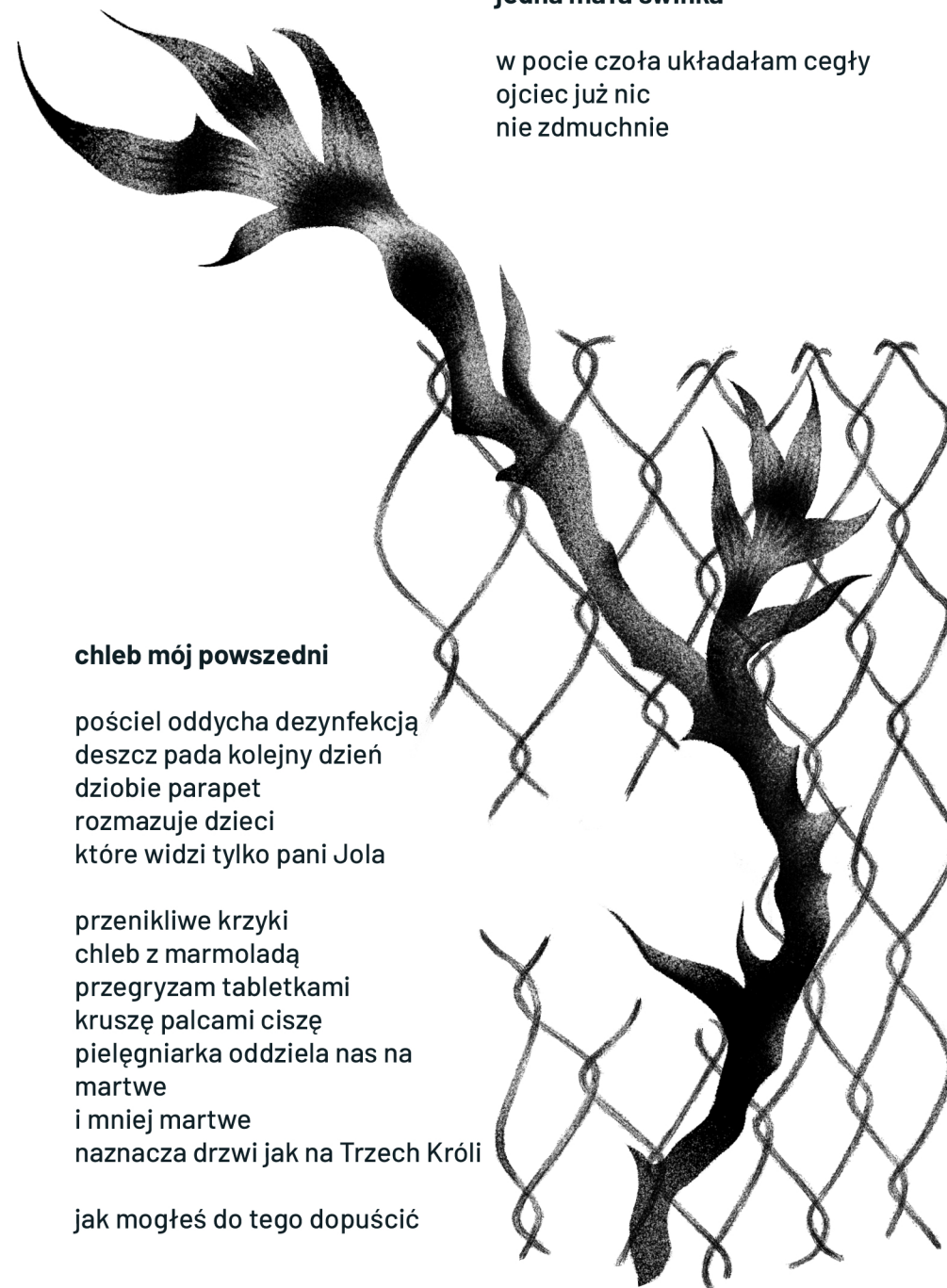
coś niedobrego się dzieje

wszystko
co świetliste
wyhodowaliśmy na naszym balkonie
teraz obraca się we wstęgę dymu

wszystko
co było obiecane
chwytam pod światło
widać przez nie
nic

coś niedobrego się dzieje

idzie do mnie
jest daleko?
nie to już jest
wszędzie

jedna mała świnka

w pocie czoła układałam cegły
ojciec już nic
nie zdmuchnie

chleb mój powszedni

pościel oddycha dezynfekcją
deszcz pada kolejny dzień
dziobie parapet
rozmazuje dzieci
które widzi tylko pani Jola

przenikliwe krzyki
chleb z marmoladą
przegryzam tabletkami
kruszę palcami ciszę
pielęgniarka oddziela nas na
martwe
i mniej martwe
naznacza drzwi jak na Trzech Króli

jak mogłeś do tego dopuścić

smiles in borderline

gasnąca jesień
udręczone miasto oddycha smogiem
czerwony neon przybrudza okno
grzyb na ścianie w kształcie komety
kocie wołanie o mięsny koktajl

gdzie pochował się mój przyszły kochanek
ucieka przede mną jak szczur
nie widzę jego odbicia w kałuży kawy
czy szczoteczka do zębów tuli się do innej
szukam palców na napęczniałych piersiach

skrzypnięcie otwieranych drzwi

w miesiącu miodowym
wejdziemy w siebie jak w powietrze
ciała zapomną o skłonnościach do śmierci
zagnieźdźmy się w ciepłej pościeli
obleczonej rześkim dotykiem

ciemną dolinę wypełnia światło

pamiętaj, lepię się do stóp
więc położę się pod podłogą
nasłuchując odchodzących kroków

łańcuch

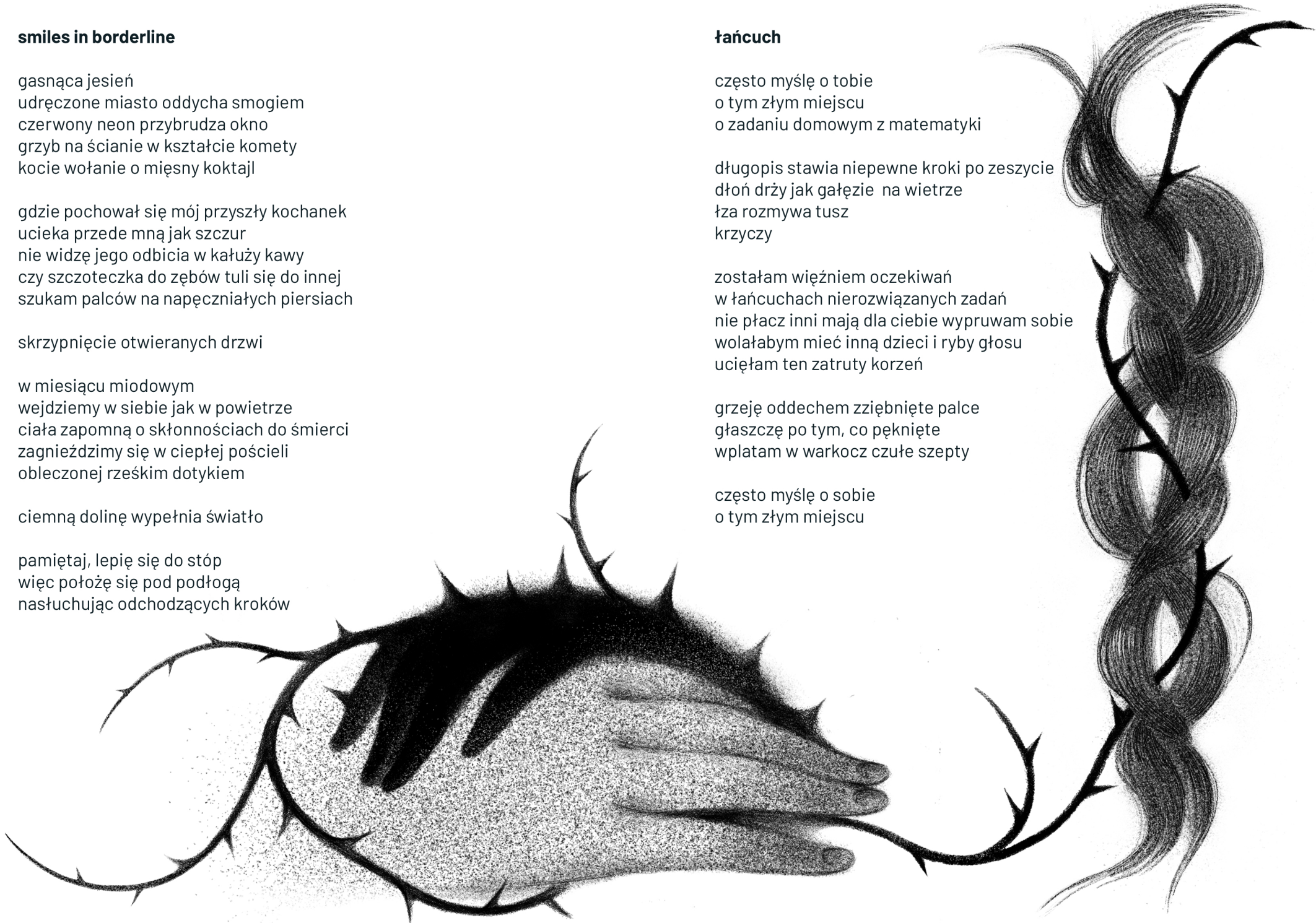
często myślę o tobie
o tym złym miejscu
o zadaniu domowym z matematyki

długopis stawia niepewne kroki po zeszyście
dłoń drży jak gałąź na wietrze
łza rozmywa tusz
krzyczy

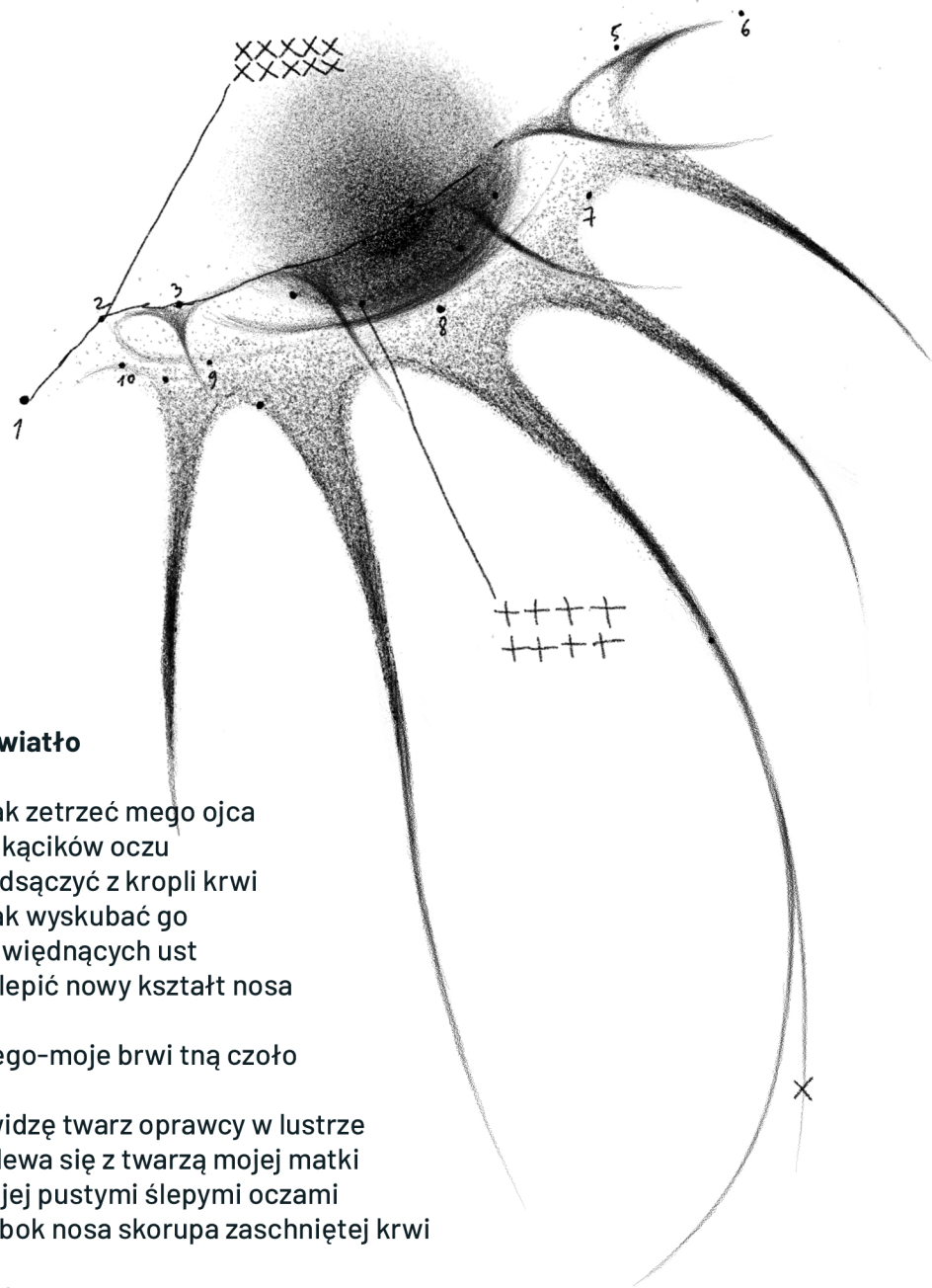
zostałam więźniem oczekiwań
w łańcuchach nierozwiązanych zadań
nie płacz inni mają dla ciebie wypruwam sobie
wołałabym mieć inną dzieci i ryby głosu
ucięłam ten zatruty korzeń

grzeję oddechem zziębnięte palce
głaszczę po tym, co pęknięte
wplątam w warkocz czułe szepty

często myślę o sobie
o tym złym miejscu

światło

jak zetrzeć mego ojca
z kątek oczu
odsączyć z kropli krwi
jak wyskubać go
z więdnących ust
ulepić nowy kształt nosa

jego-moje brwi tną czoło

widzę twarz oprawcy w lustrze
zlewa się z twarzą mojej matki
z jej pustymi ślepymi oczami
obok nosa skorupa zaschniętej krwi

jak wyryć nowe rysy
przez które fala światła
wleje się w pory

mojry

gasnące lato
zachód słońca liże karki
wtykamy maliny na wierzchołki palców
rozmawiamy o filmie
trzymamy się za ręce
policzki płoną czerwienią

nagle ten obraz
dotkniesz go palcem
odpada jak mięso od kości
jeden słaby ruch
jest w stanie zerwać każdą nić

